

Ursäkta – har du sett Gud någonstans

Jag läste ett citat häromdagen: ”Om man inte kan lyssna till sin broder, kan man inte lyssna till den heliga Anden.” (Virgil Vogt) Jag har då och då återvänt till dessa ord för att fundera över dem. Vad tror du? Är det så?

Bibeln säger att Gud har stora tankar för ditt liv. Lyssna till ett antal bibelverser. Jag väljer att hämta dem från en ny, enkel översättning, Nya Levande Bibeln.

Fil 1:6: ”... jag är säker på att Gud också skall slutföra det goda verk han har börjat i er, så att ni fortfarande håller fast vid er tro när Jesus, Kristus kommer tillbaka.”

Rom 8:28-29: ”Vi vet att Gud kan använda varje händelse till något gott för dem som älskar honom och enligt hans plan får tillhöra honom. Och det goda Gud vill är, att vi ska bli lika Jesus, hans son. Gud bestämde nämligen redan från början att de som tackade ja till att få tillhöra honom, skulle bli lika Jesus, så att Sonen skulle bli den förstfödde i en lång rad med syskon.”

Fil 3:12-14: ”Jag vill verkligen inte påstå att jag har nått mitt mål, och att jag är färdig. Men jag arbetar vidare på att lära känna Jesus Kristus. Jag vill leva helt för honom, eftersom han har räddat mig och låter mig tillhöra honom. Nej, kära syskon, jag inbillar mig inte att jag är färdig. Men en sak är säker: jag försöker glömma det som ligger bakom mig och strävar efter det som ligger framför mig.”

Ett axplock av bibelverser som alla handlar om en och samma sak. Gud har tänkt att det kristna livet ska vara ett liv i tillväxt och utveckling. Bibeln säger att man kan få lära känna Gud *mer och mer*.

När vi i den kristna kyrkan ofta har betonat det tillfälle då vi en gång kom till tro fortsätter Bibeln också att tala om vad det blir av oss när vi väl kommit till tro.

En av de bilder som Bibeln använder för att bli en kristen är bilden av en födsel. Den som kommer till tro sägs bli ”född på nytt”. En födelse är starten på ett liv, inte dess fullbordan. När jag blev född på nytt kom Guds Ande in i mitt liv. Mitt inre blev levande. När min kropp bryts ner och mitt hjärta slutar slå ska Guds liv bära min ande in i evighetens värld. Att bli född på nytt är stort! Men det är inte allt. Gud vill nu låta dig växa och mogna och utvecklas.

Därför skriver aposteln Paulus: ”Se till att ni förnyas i ande och förstånd...”, Ef 4:23.

Detta är en befriande uppmaning. Den tar dig på allvar. Den räknar med dig. Den säger att du kan påverka vad som sker i ditt liv.

I ett antal gudstjänster i vår ställer vi frågan HUR. Hur kan du se till att det sker? Vi har talat om ett antal ”andliga discipliner”. Det har hittills handlat om avskildhet och ensamhet, om stillhet, om fasta och om att lyssna till Bibeln. Idag ska det handla om gemenskapen.

Lyssna till några bibelverser till: ”Guds Ande verkar på olika sätt, men kom ihåg att det bara finns en Gud. Även om vi har fått många olika förmågor, så kommer de alla från samma Ande. ... Och den förmåga Guds Ande har gett var och en, är till för att vi ska hjälpa andra. En får av Guds Ande förmågan att tala med vishet från Gud, en annan får av samma Ande förmågan att meddela kunskap från Gud. En får stark tro av Guds Ande, en annan får av samma Ande förmågan att bota sjuka, och en får kraft att göra under. En får förmågan att framföra olika budskap från Gud, en annan får förmågan att skilja mellan andar. En får

förmågan att tala okända språk, och en annan får förmågan att tolka det budskap Gud vill ha sagt på detta okända språk. Men alla dessa förmågor kommer alltså från en och samma Ande, och han ger dem till var och en så som han själv vill.”, 1Kor 12:4, 7-11.

Enkelt sammanfattat säger dessa bibelversar: Guds Ande verkar på många olika sätt och genom många olika människor för att det ska bli till hjälp för oss.

Det tangerar Virgil Vogts citat: *”Om man inte kan lyssna till sin broder, kan man inte lyssna till den heliga Anden.”*

Det vill säga att om du är för stolt för att lyssna till din broder, eller syster, kan det hända att du också vänder dig bort från Guds Ande.

Vissa människor är utmärkta talare men usla lyssnare. De driver sina linjer, håller sina föredrag men saknar förmågan att lyssna in andra. Men ska du verkligen lyssna till någon som själv inte förmår att lyssna.

Det vill också säga att lyssnandet till din broder eller syster kan visa sig vara ett lyssnande till Gud. Jag vet att Gud har talat till mig genom goda samtal med goda människor. Lyssna igen när jag först citerar Paulus igen och sedan Virgil Vogt.

Paulus: *”Guds Ande verkar på olika sätt... Och den förmåga Guds Ande har gett var och en, är till för att vi ska hjälpa andra. En får av Guds Ande förmågan att tala med vishet från Gud, en annan får av samma Ande förmågan att meddela kunskap från Gud.”*

Virgil Vogt: *”Om man inte kan lyssna till sin broder, kan man inte lyssna till den heliga Anden.”*

Det verkar alltså ligga en del i dessa ord. Och om det så gör så låt oss dra några slutsatser av detta.

Slutsats ett: Jag behöver hjälp för att hitta rätt i mitt eget sökande

I en viktig liten uppmaning skriver aposteln Paulus till församlingen i Kolossai: - *Lär och vägled varandra...*, Kol 3:16. Vi börjar lära oss att hitta rätt nu. När jag var nyinflyttad lärde jag känna Borås genom att jag hela tiden körde fel. Ofta fick jag fråga er om vägen. Ni som kanske bött här hela era liv känner ju varenda stadsdel och gata. Jag behövde fråga er om vägen.

Det är också så i det kristna livet. Det är klart att den som levt ett helt liv med Jesus vet mer om honom än den som just har börjat följa honom. Det är gott att få fråga om vägen. – *Lär och vägled varandra...*

Bibeln är också fylld av exempel på detta. Petrus fick hjälp av sin bror Andreas att finna fram till Jesus. Folket i staden Sykar fick hjälp av en enkel kvinna som mött honom och kunde berätta, inte så mycket, men något, om honom. När Paulus kom till tro mötte han Jesus i en uppenbarelse. Men en stark gudsupplevelse som skakade om den stolte Paulus var inte nog. Han behövde också Ananias, en människa som kunde vägleda honom. Timotheos, en av ledarna i den första kyrkan fick i sin tur hjälp av Paulus. Apollos var en lovande begåvning som gjorde så gott han kunde men saknade lite kunskap. I Apg 18:26 läser jag då: *”När Priscilla och Aquila hade hört honom tog de sig an honom och gav honom ännu noggrannare kunskap om Guds väg.”*

Slutats två: Kristen tro är personlig men inte privat

Detta är inte en lätt sak för vår tids individualister. Vi vill klara oss själva. Också på trons område. Nyandligheten är ofta utpräglad individualistisk. Healingterapeuter och andliga vägledare skapar sina karriärer där konkurrensen ofta är påtaglig och där ordet *jag* är centralt. Det sker ibland också att vi gör detsamma med den kristna tron. Vi talar om *mina* gåvor, *min* tjänst och *min* tro. Ibland förekommer t.o.m. uttrycket "*min Gud*". Inte som en bekännelse utan som ett uttryck för den egna gudsuppfattningen. D.v.s. "*Jag har min Gud är. Han är...*" Sådan är *aldrig* den bibliska tron. Relationen till Gud är förstås personlig och bygger på det egna ställningstagandet. Men min tro berör, enligt Bibeln, aldrig bara mig och mitt eget. Den är personlig men inte privat.

Jesus ägnade sig inte åt vår form av individualistisk religion. Han talade om en tro som sammanfogade människor med varandra. Han säger att där två eller tre är samlade finns han mitt ibland dem och att det två eller tre kommer överens om att be om ska de få. Om de första kristna läser vi: "*De troende fortsatte att samlas och hade allting gemensamt.*", Apg 2:44. Ett sätt att träda nära Gud är alltså att bli delaktig i hans församling. För "*Om man inte kan lyssna till sin broder, kan man inte lyssna till den heliga Anden.*"

Detta förstås en idealbild. Sanningen är att det finns församlingsmiljöer som inte alls hjälper människor att lära känna Gud. Kyrkor där kärleken kallnat och där motsättningar gjort gemenskapen fientlig. Det blir till allt annat än hjälp. I värsta fall har den andliga vägledningen bytts mot kontroll och manipulation. Därför bör vi sist av allt ställa några frågor om hur man kan odla en *god och sund* gemenskap som verkligen blir till hjälp och vägledning.

Att odla en kristen gemenskap

Låt mig besvara den stora frågan enkelt och kort med fyra ord. För att odla en kristen gemenskap behövs dessa fyra ting. Ta bort en av dem och den kommer att haverera: ödmjukhet, ömsesidighet, generositet, regelbudenhet.

1. Ödmjukhet

En frostnatt förstör allt. Vårens värme och ljus kallar livet upp till ytan. Vackra dagar, spirande grönska och fågelsång. Det ser ut som om våren snart än en gång ska explodera i färger och dofter i en livets stora karneval. Så kommer frostnatten. Knopparna fryser och de första modiga blommorna vissnar.

Jag har sett det ske i församlingar. Det har ofta haft en och samma orsak. Självhävdelsens och trångsynthetens iskalla vind drar in över gemenskapen och fryser livet. Högmodets och egenkärlekens järnnatt slår tillbaka livet och de små plantorna fick aldrig visa hur vackra de var. Guds små spröda plantor.

Paulus har också sett det och skriver: "*gör min glädje fullkomlig genom att visa enighet. Lev i samma kärlek, eniga i tanke och sinnelag, fria från självhävdelse och fåfänga. Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva.*", Fil 2:2-3.

2. Ömsesidighet

"*Visa varandra tillgivenhet och broderlig kärlek, överträffa varandra i ömsesidig aktning.*", Rom 12:10.

Alla sunda relationer är ömsesidiga. Den ensidiga relationen är ett beroende. Ett beroende som i värsta fall kan urarta i kontroll och manipulation. I en sund relation är du inte bara den behövande. Kanske är du det i vissa utsatta lägen av ditt liv. Men inte alltid och hela tiden. Den som bara kommer till en gemenskap med krav på att själv få sina behov tillgodosedda går snart därifrån besviken när gemenskapen misslyckas med att leva upp till allt jag önskar. Varje gemenskap har sina brister. Överallt finns något att bli besviken på. Men det finns ett alternativ till att springa omkring från församling till församling: var istället med om att bygga gemenskap och att möta andras behov. "...överträffa varandra i ömsesidig aktning."

3. Generositet

När kung Rehabeam efterträder sin far, Salomo, som kung får han ett råd av sin pappas gamla rådgivare: *De sade: "Om du är vänlig och tillmötesgående mot dem och talar välvilligt med dem, då kommer de i all framtid att tjäna dig."*, 2 Krön 10:7.

Var tillmötesgående, vänlig och gästfri. Om det är vad du lever är det också vad du kommer att få.

4. Regelbundenhet

- *Låt oss inte försumma våra sammankomster*, skriver hebréerbrevets författare och talar om gudstjänsten som en god ordning, en viktig rastplats och en betydelsefull avstämningsspunkt i våra liv.

Därför går jag inte bara till gudstjänst när jag känner för det utan för att det är ett uttryck för att jag behöver möta Gud men också dig. Dessa möten är grundläggande och avgörande för min egen andliga utveckling. Pastor Rick Warren skriver: *"Gemenskap bygger inte på bekvämlighet ("vi kan väl träffas när vi känner för det") utan på övertygelsen att jag behöver detta för min andliga hälsas skull."*

Jag skickar med dig citatet hem: *"Om man inte kan lyssna till sin broder, kan man inte lyssna till den heliga Anden."* ... Vad tror du? Är det sant?

Inbjudan

"Måste jag vara med i en kristen församling? Måste jag gå till gudstjänsten? Står det inte i Bibeln att man ska gå in i sin kammare och be för sig själv?"

Jag har fått frågan många gånger. Den är ett uttryck för något tidstypiskt. - *Jag kan själv! Om Gud finns får han väl komma till och berätta det.*

Men Bibeln säger det inte så. Den talar om för mig att jag behöver dig och dina upptäckter. Och att du också behöver någon att fråga om vägen ibland.

Tänk om det fanns en gemenskap som genomsyrades av dessa fyra goda ord: **ödmjukhet, ömsesidighet, generositet och regelbundenhet**. En sökande gemenskap som också vårdade sina upptäckter med stolthet och glädje. En gemenskap som berättade för mig vad den upptäckt men också ville veta vad jag upptäckt. En gemenskap där jag fick finnas fast jag inte är så färdig än, men där det också var tillåtet att tala om tro och visshet. En generös och varm och vänlig gemenskap som jag kunde göra till en god vana att besöka – och inte bara besöka utan också bli en del av. Men sådana gemenskaper uppstår inte ur intet. De byggs av människor som du och jag.

"Om man inte kan lyssna till sin broder, kan man inte lyssna till den heliga Anden."

Jag tror att det är sant. Tänk om vi skulle praktisera detta idag. Tänk om vi skulle möta varandra med den attityden som vi skulle vilja ha till Gud själv.